

in priljubljenih tržanov piše. Res pa je, da je odbor sklenil, dati dolg intabulirati pri tistih dolžnikih, katerim le na poroštvo dati ni varno. Tudi ta pravila ali postave niso nikjer pisana, da mora vsak dobiti posojilo, kateri za to prosijo. Dobi le tisti, kateri je sam dober posestnik ali vsaj njegov porok; na ta način so tudi vrli trojički doktor posojilo dobili, akoravno sami še posestnik niso. Pri njih se seveda posojilnica ne more dati intabulirati, zatoraj naj raje z njih modrimi številkami v „Gospodarju“ za bregom ostanejo...

Iz Polenškaka. Dragi „Štajerc“, farani iz Polenškaka Te uljudno prosimo, pošli našemu župniku g. Podplatniku eno pridigo in sv. Eyan-gelij, ker mi od njega skozi celo leto raz priž-nice družega ne slišimo, kakor to, da vsi tisti, kateri „slabe“ časnike berejo in kateri niso Brenciča volili, so sami „brezverci“, „krivoverci“, da nikdo od njih ne bode izveličan, preje tudi vsak, celo najhujši nečistnik itd. No, to je lep nauk zlasti za našega mežnerja Bukovega To-neta, ker ta še na cesti ne pusti deklet pri miru... Pa svet naj izve še par stvari od na-šega g. Podplatnika! Pred kratkem umrla sta pri nas en otrok in ena ženska in se jima ni pustilo zvoniti ter ne jame žegnati, ako ravno je bila kristijanka in sirota že več let v bolnišnički postelji. Tudi maše ni hotel Podplatnik služiti za pokojnico. Ko je prišla neka ženska v farovž in prosila, da bi plačala mašo za po-kojno, zakričal je fajmošter: Ti za tvojo po-kojno mater mašo plačaj, ne pa za druge; za toto ne bom maševal!... Dragi „Štajerc“, pro-simo Te tudi, pusti natisniti eno svojo številko na najmočnejšo volovsko kožo in jo pošlji žup-niku, da nas ne bode vsako nedeljo nadlegoval, da so časniki „preslabi“... Dalje prihodnjč.

Iz Ljutomera. Paglavca iz ljutomerske oko-lice piše v „Narodnem listu“ z dne 23. no-vembra t. l., da gostilničar „zum Steirerhof“ gospod Stermann v svoji gostilni kleje in ogo-varja kmete. Vse to ni res. Res pa je, da tje zahaja veliko kmetov in gospodov, da se tam dobi dobra kapljica in dobro postreže z jedili.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Dragi mi „Šta-jerc“! Mnogo in veliko lepega mi veš povedati vsaki teden. Prav hvaležen sem ti. Čitat vedno rad, ako ravno to ni vsem gospodičem, posebno tem tam zgoraj v farovžu, po volji. Kakor bi bila strela udarila, se je splašilo, ko je prišel Tvoj članek in povedal resnico vsem, katerim se že sanja, da bo skoraj njim oddana komanda črez naš lep tržič. A ostalo bo vse to pri sanjah. Pa zanimivo je le, kako marljivo delajo naši nasprotniki; župnik, Brezočnik et komp. Poslušaj kaj mi je naš Jaka pravil. „Kje pa si bil danes?“ sem ga vprašal, ko je prišel domov. „A samo en kozarček tistega dobrega vina sem pil tamkaj pri Pernatovih, pa nekaj Vam le moram povedati, kar sem danes zopet videl. Tisti zelen učitelj Lešnik je bil zopet tam. Je še tisti vedno na Št. Lovrenški šoli“ me vpraša Jaka. „A ne, saj so ga postavili dol k njego-vim rojakom špeharjem na Ptujsko goro (Neustift). Zanimalo pa me je, kaj je naki zopet iskal tu in zato vprašam Jakeca, če tudi to ve. Jaka se zareži, in pravi: „Govorili so jako visoko slo-venščino, zato tudi vsega nisem razumel, če bi saj tako govorili, kakor naš birt in naši kmeti in pa spodaj tržani, bi še že razumel. Pravili so pa vedno o nekem rekursu in reklam — ali tako neko, pa tudi imena naših učiteljev in drugih gospodov s trga so se mnogo imenovala.“ Tako mi je pravil Jaka. Več nisem hotel vprašati, vedel sem dovolj. Torej prišel je ta „ze-leni“ gospodič zopet v naš trg delati razprtije. Novih rekurzov in reklamacij proti volitvam, ki se bodo vršile v kratkem času, delati. To je tisti gospodič, ki se je pred letom vozil tudi v Vuzenico agitirati proti naši marljivi, napredni stranki. Seveda, ko so mu njegova dela malo prenatanko očitali v časopisih, se je postavil na noge, popravljal članke listov s pomočjo § 19 tis-kovnega zakona. Pravil je takrat, da se sploh nik-dar ni udeleževal sej, v katerih bi se bilo govorilo o volitvah. Kričal je takrat, da je vse laž, kar pišejo listi danes vemo, koga smo imeli v našem mirnem trgu kot učitelja. Da gosp. Lešniku ni žal za črevlje, ki si jih raztrga pri tem slabem potu v Sv. Lovrenc, saj dobro ve, da so vsi njegovi rekurzji in vse njegove reklamacije, sploh vsa

njegovo delovanje zamanj. Tudi naši Štlovren-čani so se zdramili iz svojega zimskega spanja in si ne bodo pustili več nagajati od pobičev, kakor sta Brezočnik in njegov zvest tovariš Lešnik. Naši rojaki stoje še na trdnih nogah, rahli veterč jih še ne bo podrl, ampak napravil stanovitnejše in brezrižnejše proti svojim pr-vaškim nasprotnikom. To si naj zapišeta mokro-nosa mladeniča za ušesa. — Pa čuj, ljubi Šta-jerc, povedati ti še moram tudi nekaj o visoki „p r v a š k i“ inteligenci tega gospodiča Lešnika. Zvečer zgoraj omenjenega due pride ta učitelj na kolodvor v Sv. Lovrenc in zahteva tam v težko razumljivem slovenskem idiomu vozni list. Govoril je vrh tega pa še jako nerazložno tiho, da ga Ljubljčan, ki je stal zraven njega in dobro slovenski govori, ni razumel, bil je še namreč poln dobrega Pernatovega vina, težko se mu je valjal jezik po ustih in radi tega je bil najbrž tudi tako „narodno“ navdušen. Železniški urad-nik, ki je imel službo, ga seveda ni razumel, zato mu pa hoče Ljubljčan pomagati in reče uradniku, da hoče ta slovenski govoreči gospo-dič imeti vozni list v Pulj (Pola). Zdaj pa zakriči ves razburjen ta odlični vzgojitelj mladine po pritožni knjigi. Ker pa uradnik tudi tega ne razume, pokliče svojega tovariša. In glej! Cuda! V tem trenutku, ko se prikaže ta uradnik ob okencu, je bil sv. Duh razvetlil um Lešniku, kajti naenkrat je znal zdaj ta prvaški provokant govoriti nemški. Hotel je imeti vozni list v Ptuj. Seveda se je začulo sedaj jezno godrnjanje v bižini tega predrzneža. Ljubljčan, ki je že veliko potoval po slovenskih deželah, se je za-čudil, in rekel, da takšnih provokacij še ni do-življal, še bolj pa se je začudil, ko je zvedel, da je ta provocijant bil učitelj v našem nemškem trgu in vzgajal tam našo deco. Ta gospod je res „dika“ prvaške inteligence. Vam pa tam na Ptujski gori čestitamo k takšnemu vzgojitelju Vše mladine! Vzgaljal jih bode prav v prvaškem smislu in delal njih dobre provocijante ob kolodvorih in postajah z nemškimi uradniki. Česti-tamo k nedolžni ovčici — Mirku Lešniku!

ki drži kaj na zdravo ne-govanje kože, ki hoče zlasti pege odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli teint dobiti in ohranzati, umiva se edino z

Dama

„Steckenpferd“ lilije nim mlečnim milom (znamka „Steckenpferd“ od Bergmann & Co., Fischen z. I. Kos za 80 h se dobi v vseh apotekah, drožerijah in tr-govinah s parfumom itd.)

891

Novice.

Čudno sorodstvo. Iz ruske gubernije Vitebsk se poroča: 19 letni fant Dimitrij Kireni oženil je pred tremi leti 35 letno vdovo Ano Skabren, ki je imela še iz svojega prvega zakona 15 letno

hčerko Katinko. Vkljub veliki starostni razliki živel je parček čisto srečno. Ali nakrat je čel 50 letni oče Kirenija za Katinko hčerko, ki je končno oženil. Torej je oženil lastnega sina! Iz tega zakona prišel je sin. Zato je pričelo starčku mešati, kër je hotel imeti vso to prečudno sorodstvo. Njegov sinček je brat njegovega tasta, on sam je bil star njegov lastnega sina, njegov prvi sin je njegov tast, njegova žena je bila obenem tasta pastorka njegovega starega očeta, njegova mati je bila njegova svakinja in obenem mati lastnega njenega sina, — ko je stari Kirenija to pretuhtal, pričelo se mu je mešati...

Iz Spodnje-Stajerskega.

Zapeljavanje mladine je v ptujskem zdej na dnevnem redu. Klerikalci hočejo mladine svoji nadvlado utrditi in svojo moč nost vsvarjati. Znana stvar je, da pričeno svojo agitacijo že pri šolski mladini, nedolžnost že skušajo omadeževati s politično gonjo. Mi smo v tem oziru že dovolj slišali pribili in črna ptujška inkvizicija ni črna besedice v odgovor. Ali klerikalci se lotijo odrasle mladine in jo skušajo za svoje cilje pridobiti. Tiste mestne „device“, ki saražo za črnimi talarji v klerikalnih družim sicer privoščimo; kajti pri njih je mladost in presneto vseeno je, ali obreže te ovenile „device“ od „plavega škapularja“ svojega bližnjega na cesti ali pa v klerikalnem društvu Klerikalne „amaconke“ te vrste telovadilo s svojimi dolgimi jeziki; sveta je njih naj obvari, da katera lastnega jezika snè... Sicer pa se nam edino to gabi, da peljujo klerikalci z najgršo zlorabo vere knesfante in dekleta iz okolice v svoje namestno pravimo: roke proč od mladine! Kar se klet tiče, naj stariši premislijo, da po klerikalne druževnice niso mnogo pridaveč nezakonskih mater in detomornik na v krajih, kjer so farška dekliška društva močnejša! Kaplani so tudi krvavi pod drugi fantje tudi, in vsaka noč ima svo moč... Pošten kmet ne pusti svoje hčerkenoči v klerikalna društva in na klerikalne redbe zahajati! In pri fantih stoji stvar s tako! Klerikalci vedno kričijo čez „štajerski ski“ šnops; ali mi zapeljujemo fante v šnops rijo? Ali jih mi navajamo k ponočevanju in jančevanju? Saj bi mi tudi lahko ustanovili svoja društva in bi zbirali po oštarijah ali mi tega ne maramo! Mi ne maramo „karskih“ veselje, katerih konec so šnops, kles in nož! In zato vračamo vso krivdo nad nim številom pobojev, umorov, preteпов in skem okraju na klerikalce! Kajti klerikalci peljujejo mladino, oni silijo mladini zganje nož v roke! To je resnica, ki nam jo sleherni pošteno misleči človek priznati... Pa vorili smo danes o tej stvari v splošnem. Alpa treba, prišli bomo tudi z natančnimi podatki

Zdravilišče Gastein.

Zdravilne vode krasnega salzbürškega zdravilišča Gastein menjale so svojega lastnika. Doslej so bile namreč last cesarjeve družine. Zdaj pa so občini Bad Gastein prodane. Naša slika kaže to svet. znano kopelj. Na levi strani vidimo razgled na kopališče s prijazno občino samo. Na desni pa zgoraj veliko in krasno poslopje zdravilne dvorane (Kurballe). Spodaj pa krito in vsled tega ob vsakem vremenu rabljivo sprehajališče (Kurpromenade).

